Portu: «Només penso a donar el 200% de mi per aconseguir que el Girona es quedi a Primera»

Nascut a Beniel (Múrcia) fa 25 anys, Portu va ser un dels grans descobriments del Girona que l'any passat va assolir l'ascens a Primera

Quines diferències hi ha entre el Portu [http://www.diaridegirona.cat/tags/portu.html] del Girona i el que va debutar a Primera, amb el València, el 2014, a Vallecas?

D'entrada era molt més jove. Pujava a un equip en el qual no estava adaptat, amb els nervis lògics del debut. He canviat. He sortit a fora, he madurat. Tampoc jugo en la mateixa posició, ara tinc molta més llibertat, perquè en aquells temps al València actuava amb un perfil més defensiu. La meva posició és la d'ara, una mica més amunt, aprofitant la meva arrencada. És on em sento més a gust i on he progressat. Soc un jugador més madur, adaptat ara ja sí a la meva posició més natural.

Madura a Albacete o a Girona?

Tots dos llocs són molt important per a mi. A Albacete hi vaig tenir la primera oportunitat real de tastar el futbol professional, a Segona Divisió. Allà Luis César va ser on em va canviar de posició, situant-me més avançat. Això va ser molt imporant perquè vaig fer un pas endavant, és el lloc on em sento millor i on gaudeixo més del futbol. Aquí a Girona també he viscut moments clau. Després de deixar l'Albacete venia a un equip molt bo, que havia fet campanyes excel·lents i s'havia quedat a les portes de l'èxit. Era una fita per a mi poder estar en un equip com aquest, que aspirava a l'ascens. I aconseguir-lo, amb la importància que em va donar el míster durant tota la temporada, va representar moltíssim. El sistema de joc del Girona em va molt bé.

Amb 14 anys deixa el seu poble de Múrcia, Beniel, per marxar a València. Quan va tenir clar que podria ser futbolista professional?

Vaig marxar de casa molt jove, va ser una aposta que vaig fer. Ser futbolista és la il·lusió de tots els nens. A mi sempre m'havia agradat ser policia, però quan ets petit tampoc ets gaire conscient de res. A casa em van deixar triar, jo tenia il·lusió i ganes d'aconseguir-ho, i me'n vaig anar a València. En aquell moment tampoc penses si hi arribaràs, només que vols aprofitar l'oportunitat i que sigui el que Déu vulgui. Quan fas el canvi de xip i t'adones

que el futbol ja comença a ser la teva professió és quan arribes a la Divisió d'Honor juvenil. Allà tot és més seriós, ja no és tot jugar per divertir-te amb els amics. Allà comences a tenir pressió, et demanen una mica més, i jugues contra rivals com Madrid, Barça o Atlètic que et fan rendir al màxim. També en àmbit personal has de tenir clar què vols. Vaig haver de deixar coses pel futbol. Allà has de triar: esforçar-te al màxim i mirar d'arribar, o donar una mica menys i pensar en altres coses.

Al València va coincidir amb grans jugadors. Isco, per exemple.

Sí, hi havia una fornada molt bona. Isco és un jugadoràs. Ens vam trobar al juvenil Divisió d'Honor i tot el bloc va passar directament al filial, que entrenava Vicente Mir, després d'haver fet una gran temporada. Hi havia una qualitat altíssima. El Mestalla havia descendit i ens va tocar jugar a Tercera, i ho vam fer molt bé, quedant primers. En una eliminatòria contra l'Alcobendas vam aconseguir tornar a pujar a Segona B. Quan veus que guanyes partits, que la gent parla de tu, que assoleixes metes, comences a mirar més amunt. Però el futbol és dia a dia, i allò només és el principi. Quedava un llarg camí.

Ha sigut titular en cinc dels sis partits jugats fins ara. Està satisfet?

Sí, estic molt a gust, i no només perquè jugo. Sempre he dit que estic a disposició del míster per donar-li el 200% al camp. I si no pot ser allà, hauré d'ajudar des de fora. Tots els que estem aquí sabem que som un grup amb un molt bon nivell.

Aquesta vegada arriba a Primera per quedar-s'hi?

Tothom vol jugar el màxim de temps a Primera i tots els que formem part de l'equip desitgem que el Girona estigui el màxim de temporades a Primera. Ho donarem tot per aconseguir la permanència. En l'aspecte personal només penso a treballar, donar el 200% de mi, i deixar el Girona a Primera, que és el que es mereix.

Què ha faltat fins ara al Girona per tenir més punts?

Tot necessita el seu temps d'adaptació. Som gent inexperta a Primera i de mica en mica ens hi anem adaptant. L'equip ha competit bé tots els partits, tot i que potser en alguns ens ha faltat matar a totes dues àrees. És una categoria nova i ens hem d'adaptar. A més hem jugat contra equips molt forts, tres dels quatre que juguen Lliga de Campions. I no obstant això sempre hem competit i hem donat la cara. Ara vindran rivals que poden semblar

a priori d'una zona més baixa de la classificació però això tampoc vol dir res perquè qualsevol et pot pintar la cara si no surts concentrat.

Els 5 punts que tenen a la jornada 6 són més o menys dels que s'esperava després de veure el calendari el juliol passat?

Des de l'any passat una de les característiques de l'equip és que no mirem més enllà. No en fem cas, del calendari. Vam veure el primer partit contra l'Atlètic de Madrid i no hem fet cap compte. La Lliga és molt llarga, anem partit a partit, i ara pensem en Vigo.

Des del camp els arribava l'alt grau d'excitació que hi havia a Montilivi el dia de l'històric partit contra el Barça?

Sí, és clar, va ser un partit especial. Històric. El vam plantejar com qualsevol altre, però saps que jugaràs contra els millors jugadors del món, i que hi haurà un gran ambient.

Amb qui es va canviar la samarreta?

Amb Iniesta [/esports/futbol/primera-divisio/barcelona/andres-iniesta.html]. Sabia que em coneixia, que em seguia en la meva etapa a l'Albacete. Vam parlar una mica d'aquella època. És un grandíssim jugador, un referent per a mi. Pot jugar fins l'edat que vulgui perquè té una qualitat increïble.

La davantera és totalment nova. Què poden aportar Stuani, Olunga, Kayode [http://www.diaridegirona.cat/tags/larry-kayode.html] i Marlos?

Són fitxatges de Primera Divisió, jugadors d'una grandíssima qualitat. Cadascú pot aportar un fet diferencial a l'equip. S'estan adaptant bé. Els gols arribaran.

Això li volia preguntar. Li falta gol, al Girona?

Nooo! (exclama). L'any passat també es deia i em sembla que vam ser els màxims golejadors de Segona. Aquesta temporada quan vam fer dos gols a l'Atlètic i un al Màlaga també ens faltava gol. El futbol és així. D'opinions i reflexions. És veritat que ara no estem fent gols, però això no vol dir que no en tinguem. Els que juguem a dalt tenim moltes condicions.

De baixar a Segona B amb l'Albacete a jugar a Primera amb el Girona. Moltes emocions en poc temps?

El meu darrer any a Albacete, amb el descens a Segona B, va ser molt dur. Ho vaig patir, vaig quedar molt fotut, perquè era l'equip que havia confiat en mi per jugar a Segona A. Em va fotre que aquell projecte se n'anés en orris, tenia molt d'afecte al club i als treballadors, alguns dels quals van perdre la feina i a d'altres els van rebaixar el sou. Per això em va afectar, perquè al darrere hi ha molta gent. L'any passat, en canvi, tot van ser alegries. El grup va ser excepcional i des del primer moment es veia que estaríem a dalt de tot de la classificació. Ho vam donar tot. Els altres rivals sempre ens veien com una amenaça. Aquell ascens va ser molt merescut. El futbol en devia una al Girona després d'haver viscut experiències tan cruels en el passat. El club i l'afició s'ho mereixia sense cap dubte i ara n'ha de gaudir.

Vostè també ho podrà gaudir, si l'equip es manté, perquè va renovar fins al 2021.

Sí, aquí a Girona hi estic de meravella. Hi he trobat una ciutat que m'ha acollit, un equip amb moltíssim nivell, tenim un equipàs en l'aspecte futbolístic i humà, i en l'àmbit tècnic em donen confiança. No et pots moure d'un lloc si et demostren que t'estimen.

Quan van presentar la seva renovació va dir que Girona era casa seva. Tan a gust, s'hi troba?

A Girona m'hi trobo com a casa i això ha sigut gràcies a l'afició, la ciutat, els companys, el cos tècnic, el club...

Parla de la situació política que es viu a Catalunya amb els seus familiars de Múrcia?

No, cada cop que parlem em pregunten com estic jo, però de política no en parlem. Jo ho respecto tot, no tinc cap problema, tothom és lliure d'expressar-se com vulgui. Jo estic bé i estic content i amb això ja n'hi ha prou.

És precipitat dir a la setena jornada que el Girona anirà a Vigo amb urgències aquest proper divendres?

És molt d'hora. Queda molta lliga. Pots posar-te en llocs de Champions tres vegades i caure en descens, quatre. Hem de sortir a guanyar, a competir, com fem sempre i donant la cara. Anem a buscar els tres punts a tot arreu, el Girona mai va a veure què passa a cap camp. No crec que sigui un partit d'urgències, si fos així, no sé què direm a la jornada 38. Hem de tenir els peus a terra i treballar. D'aquesta manera segur que arribarà la recompensa que tots estem esperant.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/27/nomes-penso-donar-200-mi/869798.html?utm_source=rss